

формацією про працю та заробітну плату, виконання умов колективного договору щодо нарахування премій, доплат, надбавок тощо.

Таким чином, дослідження проблематики внутрішнього аудиту розрахунків з оплати праці в умовах сучасної економічної кризи не повною мірою висвітлене у наукових працях вітчизняних фахівців. На українських підприємствах існує проблема розвитку стратегії внутрішнього аудиту, яку потрібно вирішувати, впроваджуючи внутрішні стандарти щодо аудиту розрахунків з плати праці, а також інших об'єктів аудиту.

Література:

1. Никифорак Я. Д. До питання реформування оплати праці в Україні / Я. Д. Никифорак, В. А. Никифорак // Науковий вісник Чернівецького торговельно-економічного інституту Київського національного торговельно-економічного університету. – Чернівці: АНТ Лтд, 2006. – Вип. I. Економічні науки. – 410 с.
2. Пилипенко І. І. Аудит. Методика документування / І. І. Пилипенко та колектив авторів [за редакцією академіка АЕНУ, д.е.н., проф. І. І. Пилипенка]. – К. : Інформаційно-видавничий центр Держкомстату України. – 2003. – 457 с.
3. Пушкар М. С. Створення інтелектуальної системи обліку / М. С. Пушкар : [монографія]. – Тернопіль : Карт-бланш, 2007. – 152 с.
4. Шоляк О. Ю. Соціально-економічний підхід до трактування поняття «оплата праці» / О. Ю. Шоляк // Науковий вісник Ужгородського національного університету. – Ужгород: серія «Економіка», 2007. – Спецвипуск 22. – 401 с.
5. Щирба М. Т. Економіко-правові основи аудиту в Україні / М. Т. Щирба // Світ фінансів. – 2006. – №2. – С. 102 – 108.

Юлія Хоптинець, аспірант

*Подільський державний аграрно-технічний університет
м. Кам'янець-Подільський, Україна*

ДЕРЖАВНА ПІДТРИМКА СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ВИРОБНИКА ЯК ФАКТОР ЙОГО КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ

Стан, в якому перебуває аграрний сектор економіки України, свідчить про неспроможність українського сільгоспвиробника конкурувати з виробниками країн ЄС та Світової організації торгівлі. Така ситуація склалась під дією багатьох чинників: недосконалість законодавчої бази, неефективний розподіл коштів, що виділяються з бюджету і позабюджетних фондів

на підтримку сільського господарства, фінансова криза, яка охопила усі галузі національної економіки України.

Рівень конкурентоспроможності сільськогосподарських підприємств значною мірою залежить від наявності власних фінансових ресурсів. Велику частку у власних фінансових ресурсах аграрійв займає державна фінансова підтримка.

У своїх працях проблеми механізму державної підтримки розглядають Н.В. Сеперович, І. В. Кобута, П.Т. Саблук, М.Я. Дем'яненко та багато інших.

Державна підтримка сільського господарства складається із видатків загального та спеціального фондів державного бюджету, а також включає спеціальні режими оподаткування сільськогосподарського виробника податком на додану вартість.

Фінансова підтримка сільськогосподарських товаровиробників з державного бюджету здійснюється за 16 основними бюджетними програмами, які охоплюють усі напрями діяльності аграрних підприємств, включаючи надання безвідсоткових кредитів фермерським господарствам, здешевлення банківських кредитів і страхових премій, надання допомоги в придбанні складної сільськогосподарської техніки вітчизняного виробництва [1, с. 74].

Сільськогосподарські виробники отримують фінансову державну підтримку у формі дотацій і субсидій, через механізм здешевлення кредитів тощо.

Найбільшу частку у державній фінансовій підтримці займає підтримка виробництва продукції тваринництва і рослинництва.

Аналіз видатків державного бюджету протягом 1997-2009 років, свідчить, що рівень державної підтримки сільськогосподарських виробників не знижувався, а навпаки, починаючи з 2005 року державна фінансова підтримка стала більш відчутною. Але, незважаючи на те, що державна фінансова підтримка щорічно зростає, аграрний сектор економіки працює без помітних зрушень, а його окремі галузі, особливо тваринництво, продовжують бути збитковими.

Зростання державної підтримки за останні роки не принесло великих позитивних результатів через ряд обставин:

- державна підтримка охоплює велику кількість програм і окремих заходів;
- особливості сільськогосподарського виробництва (сезонність виробництва, економічний процес відтворення пов'язаний з природним, застосованими виробництва є живі організми, які розвиваються на основі природно-біологічних законів, незбіг робочого періоду із часом виробництва продукції) [2, с. 46-47];

- недосконалість антимонопольного законодавства для захисту сільського господарства та неоднакові економічні умови на ринку;
- недосконалість механізму підтримки, зокрема кошти досить часто не надходять до безпосереднього виробника;
- відсутність стратегічних цілей і пріоритетів розвитку програм державної підтримки.

Проведені дослідження свідчать, що причиною низької ефективності державної підтримки також є недоліки системи ціноутворення. Існуюча система ціноутворення у АПК унеможливлює здійснення процесів розширеного відтворення в галузі, а система державної підтримки тільки частково компенсує недоотримані кошти від ринку[3, с. 40].

Отже, можемо сказати, що вдосконалення державної підтримки сільського господарства має включати вдосконалення механізму системи державної підтримки галузі, і вдосконалення системи ціноутворення на сільськогосподарську продукцію.

Підвищення ефективності державної підтримки зробить можливою концентрацію коштів бюджетного фінансування для конкретних програмах (наприклад, виробництво стратегічних видів сільськогосподарської продукції, що сприяє продовольчій безпеці країни), які мають розв'язати першочергові проблеми галузі.

До першочергових пріоритетів державної підтримки сільського господарства слід віднести заходи з підвищення рівня ресурсного потенціалу, який посилить рівень конкурентоспроможності сільськогосподарської продукції.

Державна підтримка сільського господарства має сприяти розвитку інфраструктури на селі, зменшити безробіття. Збільшення додаткових робочих місць, створення належних умов праці й проживання у сільській місцевості також є одним із пріоритетних напрямів державної підтримки АПК.

Удосконалення системи державної підтримки має включати удосконалення існуючої нормативно-правової бази, визначення змісту поняття «державна фінансова підтримка», розробку законів і механізму контролю за їх виконанням.

Література:

1. Збарський В.К., Горовоий В.П. Державна підтримка сільського господарства // Економіка АПК.- 2010.- №4.- С. 74-80.
2. Булат М.А. Напрями державної бюджетної підтримки сільського господарства // Економіка АПК.- 2010.- №3.- С. 46-50.
3. Діброва А.Д. Державна підтримка як засіб забезпечення сталого розвитку сільського господарства України // Вісник БДАУ.- Біла Церква, 2009.- Вип. 63.- С. 36-40.